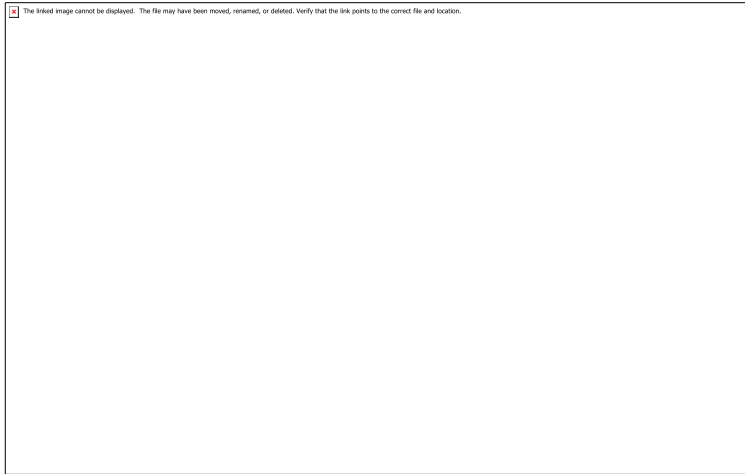

ΓΕΝΙΚΟ ΛΥΚΕΙΟ ΚΟΝΙΤΣΑΣ
ΕΡΓΑΣΙΑ ΣΤΗΝ ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΠΑΙΔΕΙΑ
ΤΜΗΜΑ Α2

ΘΕΜΑ ΕΡΓΑΣΙΑΣ: Ο ΨΗΦΙΑΚΟΣ ΠΟΛΙΤΗΣ

ΜΑΘΗΤΡΙΕΣ:
ΠΑΝΤΟΥ ΒΑΣΙΛΙΚΗ
ΠΟΡΙΤΣΗ ΚΛΕΟΠΑΤΡΑ
ΣΑΤΡΑΦΙΛΗ ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ

ΚΑΘΗΓΗΤΡΙΑ:
ΧΟΛΕΒΑ ΠΟΛΥΞΕΝΗ

ΣΧΟΛΙΚΟ ΕΤΟΣ 2020-2021

“Ο ΨΗΦΙΑΚΟΣ ΠΟΛΙΤΗΣ”

Περίληψη

Η εποχή στην οποία ζούμε είναι γνωστή και αναφέρεται ως ψηφιακή εποχή. Στην εποχή αυτή η τεχνολογία αλλάζει και αναπτύσσεται ταχέως. Οι ψηφιακοί πολίτες πρέπει να διαθέτουν εκτεταμένες δεξιότητες, γνώσεις, πρόσβαση στο Διαδίκτυο και την τεχνολογία. Σκοπός της παρούσας έρευνας είναι η μελέτη της συμπεριφοράς του σύγχρονου πολίτη.

Η μελέτη έχει εντείνει την περαιτέρω κατανόηση σχετικά με το νόημα και τη φύση της ψηφιακής πολιτεότητας των πολιτών και σκοπός της είναι να βοηθήσει τους πολίτες να αναπτύξουν τα χαρακτηριστικά των ασφαλών, υπεύθυνων και ηθικών χρηστών της ψηφιακής τεχνολογίας.

Η έννοια του πολίτη

Στη σύγχρονη εποχή, ως πολίτης θεωρείται ένα μέλος της πολιτικής κοινότητας, το οποίο είναι ισάξιο με κάποιο άλλο, στην ίδια κοινότητα. Πρόκειται για ένα φυσικό πρόσωπο, το οποίο είναι απόλυτα καταρτισμένο ως μέλος της πολιτικής κοινότητας που κυριαρχεί. Ακολουθώντας τη σύγχρονη θεώρηση των πραγμάτων, κάθε πολίτης σχετίζεται με τον τόπο στον οποίο γεννήθηκε ή τον τόπο διαμονής του και φέρει τα ατομικά, κοινωνικά και πολιτικά του δικαιώματα. Αυτή η αντίληψη δεν είναι απόλυτα αποδεκτή, γιατί δεν συνυπολογίζονται οι μετανάστες, η διαφορετικότητα των γενεών και η πολυπολιτισμικότητα στις περισσότερες κοινωνίες, όπως, επίσης, η αρετή και τα βασικά γνωρίσματα που αποτελούν το περιεχόμενο της έννοιας του πολίτη. Ως μέλος της κοινότητας, ο πολίτης απολαμβάνει κάθε προνόμιο από αυτήν και αποδέχεται, συγχρόνως, το μερίδιο που του αναλογεί σχετικά με τα βάρη και τις ευθύνες που εκείνος πρέπει να αναλάβει.

Πολίτης στο διαδίκτυο (ψηφιακός πολίτης)

Σήμερα, πραγματικότητα αποτελεί το γεγονός πως η Τεχνολογία των Πληροφοριών και των Επικοινωνιών (Τ.Π.Ε.) οδήγησε στην έκρηξη και στην αποθέωση της επικοινωνίας. Επίσης, κάθε τομέας της κοινωνίας χαρακτηρίζεται από την επικοινωνία, επομένως, ίσως σωστά να συζητείται έντονα η ύπαρξη της κοινωνίας της επικοινωνίας. Παρόλα αυτά, αφού η κοινωνία δεν στηρίζεται στην τεχνολογία, ως προς την οργάνωσή της, αλλά στις ανθρώπινες σχέσεις και αξίες, η τεχνολογία δεν μπορεί να δημιουργήσει «κοινωνία». Είναι αναμφισβήτητο πλέον το γεγονός ότι η κοινωνία των πληροφοριών, ο ψηφιακός κόσμος, είναι πλέον αισθητά στη ζωή μας και, όπως αναφέρει ο Ν. Νεγρεπόντης, θα κυριαρχήσει, καθώς η κοινωνία των πληροφοριών δεν περιορίζεται από όρια ταχύτητας.

Η πορεία και εξέλιξη του διαδικτύου ξεκίνησε κάπως έτσι, χωρίς προγραμματισμό. Αυτή

προσφέρει ελεύθερη πρόσβαση σε όλους, χωρίς κανένα περιορισμό, και έτσι έκανε την πρώτη του εμφάνιση ως επιστημονικό δίκτυο και ως δημόσιος τρόπος έκφρασης ιδεών, ώστε να εξελιχθεί αργότερα σε ένα παγκόσμιο δίκτυο ενημέρωσης, ψυχαγωγίας, επικοινωνίας κτλ., καθώς και σε έναν τρόπο έκφρασης άμεσης δημοκρατίας. Στη σύγχρονη ψηφιακή εποχή καθετί θα μπορεί να υπάρχει σε ψηφιακή μορφή. Μάλιστα πολλά σχολεία, πολλοί δήμοι και κράτη, αλλά και επιχειρήσεις λειτουργούν και ψηφιακά. Η ελεύθερη και άμεση πρόσβαση όλων αυτών στον παγκόσμιο ιστό είναι ίσως το μεγαλύτερο πλεονέκτημά της. Γεγονός είναι πως, στην εποχή του διαδικτύου, ένας μεγάλος και συνεχώς αυξανόμενος αριθμός ανθρώπων, είτε ως μονάδες είτε ως ομάδες, δημιουργούν δίκτυα, οργανώνοντας έτσι κοινότητες που έχουν ως σκοπό να έχουν ενεργό ρόλο στα πολιτικά δρώμενα. Προτείνουν, αλλά, κυρίως, ελέγχουν με το να απαιτούν να υπάρχει διαφάνεια από όλους: από τη βουλή, την κυβέρνηση, τα κόμματα και τους πολιτικούς. Έτσι οι πολίτες καινοτομούν στην πολιτική, και επιδρώντας στην «Ημερήσια Διάταξη», επηρεάζουν το πολιτικό γίνεσθαι.

Για κάθε σημερινό μαθητή και μελλοντικό ψηφιακό πολίτη προαπαιτούνται γνώσεις και ικανότητες στη διαχείριση της πληροφορίας, έτσι ώστε να έχει ρόλο ενεργό εντός της κοινωνίας της γνώσης και της πληροφορίας, ελεύθερα αλλά και υπεύθυνα. Συμπερασματικά λοιπόν, είναι γεγονός πως οι Τ.Π.Ε. δύνανται να συνεισφέρουν ουσιαστικά στο να προωθηθεί η δημοκρατία. Συγκεκριμένα, κάθε πολίτης θα έχει τη δυνατότητα: α) Να ασκεί το εκλογικό του δικαίωμα σε οποιοσδήποτε εκλογές και δημοψηφίσματα, από τον προσωπικό του υπολογιστή στο σπίτι είτε μέσω ειδικών μηχανημάτων τα οποία θα βρίσκονται εντός κεντρικών σημείων της πόλης, όπως για παράδειγμα τα Α.Τ.Μ των τραπεζών, β) Να πραγματοποιεί δημόσιο έλεγχο, γεγονός που πραγματοποιείται όταν υπάρχει πλήρης δημοσίευση και διαφάνεια κάθε δημόσιας υπόθεσης. Συγκεκριμένα, όταν κάποιος πολίτης πραγματοποιεί ανάληψη δημοσίου αξιώματος, κατά την έναρξη ή κατά τη λήξη της θητείας του, πρέπει να δέχεται τον έλεγχο που προβλέπεται. Δημοσιεύοντας πλήρως τις προκηρύξεις διαγωνισμών του δημοσίου, το «πόθεν έσχες», τις αποφάσεις και τις εγκυκλίους μέσω του διαδικτύου δίνεται η δυνατότητα να ασκηθεί άμεσος έλεγχος από τους ενδιαφερόμενους πολίτες .

Σαφώς, για να εφαρμοστεί η ηλεκτρονική δημοκρατία απαιτείται η ύπαρξη κάποιων προϋποθέσεων, όπως: α) η παροχή της απαραίτητης τεχνολογίας, αν και στη σύγχρονη εποχή η ύπαρξή της είναι δεδομένη. Μάλιστα, έχουν ήδη εφαρμοστεί πειραματικά σε Η.Π.Α., Ελλάδα, κτλ., με στόχο να φτάσουν σε πλήρη επιτυχία ηλεκτρονικά δημοψηφίσματα, ηλεκτρονικές συνελεύσεις πολιτών, κτλ. Άρα, πρόκειται, για κάτι απόλυτα εφικτό χωρίς να απαιτείται υψηλό κόστος, β) η ύπαρξη μιας επιτυχημένης και αποτελεσματικής δημόσιας διοίκησης. Για αυτόν ακριβώς το λόγο θεωρείται αναγκαίο, να δημιουργηθεί στην Ελλάδα μια σύγχρονη, ευέλικτη και αποτελεσματική δημόσια διοίκηση, γ) η ύπαρξη αντικειμενικής πληροφόρησης-ενημέρωσης για τα θέματα που βρίσκονται υπό διαπραγμάτευση - συζήτηση. Θεωρώντας δεδομένο, ότι υπεύθυνος πολίτης είναι ο ενημερωμένος πολίτης, η δημοκρατία προϋποθέτει απαραίτητα την ενημέρωση. Επειδή όμως, τα δύο άκρα, πρώτον, η παντελής απουσία ενημέρωσης και δεύτερον η αχαλίνωτη επιδίωξή της, οδηγούν τελικά στην έλλειψη ενημέρωσης, είναι απαραίτητο να υιοθετηθούν ορισμένες μέθοδοι ώστε ο κάθε πολίτης να λαμβάνει έγκυρη ενημέρωση, όπως παραδείγματος χάριν μέσω του ραδιοτηλεοπτικού καναλιού της Βουλής. Σαφώς, η τεχνολογία των πληροφοριών και των επικοινωνιών δύναται να αναπτύξει σε ακόμη μεγαλύτερο βαθμό την ελευθερία και τη δημοκρατία. Ταυτόχρονα, όμως, οι εχθροί της ελευθερίας και της δημοκρατίας μπορούν να χρησιμοποιήσουν αυτή την τεχνολογία. Ο πολίτης μπορεί, άμεσα και πλήρως, να ενημερώνεται για κάθε τι που συμβαίνει. Παρόλα αυτά, υπάρχει ήδη τεράστιος καταιγισμός πληροφοριών από το διαδίκτυο . Ο άνθρωπος, κάνοντας μεγάλη και συστηματική προσπάθεια να απελευθερωθεί από τους περιορισμούς που χαρακτηρίζουν την πληροφορία οδηγείται τελικά στη δουλεία.

Συμπερασματικά, στη σύγχρονη εποχή ο ψηφιακός πολίτης της ηλεκτρονικής δημοκρατίας βρίσκεται σε ιδιαίτερη πλεονεκτική θέση. Μπορεί, δηλαδή, να αποφασίζει με την ψήφο του

για κάθε ζήτημα, μείζονος ή ελάσσονος σημασίας, και όντας μάλιστα απλά στο περιβάλλον του σπιτιού του. Έτσι, δίνοντας το παρόν μέσα από το διαδίκτυο, απουσιάζοντας η αμεσότητα της επικοινωνίας και συμμετέχοντας εξ αποστάσεως προκαλείται η κοινωνική απομόνωση. Παρατηρείται, λοιπόν ξεκάθαρα η εξής αντιφατικότητα: από τη μια πλευρά, μέσα από το διαδίκτυο, διευρύνονται τα όρια του κόσμου, καθώς μέσω αυτού ταξιδεύουμε παντού, σε όλο τον πλανήτη, όμως, από την άλλη πλευρά, οδηγούμαστε σε περιορισμό των ορίων του κόσμου, αφού ο πολίτης καθηλώνεται στην οθόνη του ηλεκτρονικού υπολογιστή.

Ανάλυση της έννοιας της ψηφιακής πολιτειότητας

Η συνεχόμενη ανάπτυξη της τεχνολογίας πληροφοριών και επικοινωνιών (ΤΠΕ) επαναπροσδιόρισε την κοινωνία. Οι ΤΠΕ έχουν ριζώσει και αναδιαμορφώσει την ζωή μας. Με την εν λόγω αλλαγή, η χρήση ψηφιακών εργαλείων αυξάνεται και πρωταρχική απαίτηση για τα άτομα είναι να χρησιμοποιούν αποτελεσματικά τις ΤΠΕ πέραν της ψυχαγωγίας και για αναζήτηση και ανταλλαγή πληροφοριών, για επικοινωνία, για πρόσβαση, για νομικές υποχρεώσεις και κατανάλωση.

Ως λογική απόρροια, έχει υπάρξει αλλαγή στα κοινωνικά χαρακτηριστικά των κοινοτήτων και των ατόμων σαν μονάδες. Η ψηφιακή εποχή όπου χρησιμοποιούνται ευρέως τα ψηφιακά εργαλεία προσπαθεί να δημιουργήσει ψηφιακούς πολίτες από την ψηφιακή κοινωνία. Σε μια ευρεία έννοια, ως ψηφιακός πολίτης χαρακτηρίζεται «αυτός που χρησιμοποιεί το διαδίκτυο τακτικά και αποτελεσματικά»

Τα χαρακτηριστικά του ψηφιακού πολίτη απαιτούν κατανόηση των ανθρωπίνων, πολιτιστικών και κοινωνικών ζητημάτων που σχετίζονται με την τεχνολογία και την πρακτική νομική και δεοντολογική συμπεριφορά. Επίσης, οφείλει να υποστηρίζει και να ενεργεί με ασφαλή, νομική και υπεύθυνη χρήση πληροφοριών και τεχνολογίας, να αντιμετωπίζει με θετική στάση τη χρήση τεχνολογίας που υπερασπίζεται τη συνεργασία, τη μάθηση και την παραγωγικότητα, να επιδεικνύει προσωπική ευθύνη για τη διά βίου μάθηση και να επιδεικνύει ηγετική στάση στην ψηφιακή πολιτειότητα. Η Λευκή Βίβλος του οργανισμού Common Sense Media ορίζει την έννοια της ψηφιακής ιδιότητας του πολίτη, ως την ευχέρεια χρήσης της τεχνολογίας σε ικανοποιητικό βαθμό, την δυνατότητα του πολίτη να ερμηνεύει και να κατανοεί το ψηφιακό περιεχόμενο και να αξιολογεί την αξιοπιστία του, την ικανότητά δημιουργίας, έρευνας και επικοινωνίας με τα κατάλληλα εργαλεία, την ικανότητα κριτικής σκέψης για τις δεοντολογικές ευκαιρίες και τις προκλήσεις του ψηφιακού κόσμου, την ικανότητα σαφούς κατανόησης των χαρακτηριστικών των ψηφιακών πολιτών και της ψηφιακής πολιτειότητας.

Σύμφωνα με τους Hobbs και Jensen η ψηφιακή πολιτειότητα ορίζεται ως «οι 28 δεξιότητες και οι γνώσεις εκείνες οι οποίες κρίνονται απαραίτητες προκειμένου το άτομο να μπορεί να λειτουργεί αποτελεσματικά σε ένα ολοένα και πιο απαιτητικό περιβάλλον κοινωνικής δικτύωσης, εντός του οποίου ο διαχωρισμός της δημόσιας από την ιδιωτική σφαίρα παραμένει αδιόρατος, αναδεικνύοντας νέες προκλήσεις σε ήθη και ταυτόχρονα ένα (διαφορετικό) πλέγμα ευκαιριών» στο σύνολο του (ηλικιακού) πληθυσμού που βρίσκεται σε άμεση και καθημερινή επαφή με τις νέες τεχνολογίες.

Η ψηφιακή υπηκοότητα, αποτελεί βασικό σημείο αναφοράς σύμφωνα με τον Ribble, που αποτελεί σημαντική βοήθεια για όλα τα μέλη της κοινότητας να μάθουν για την υπεύθυνη χρήση της τεχνολογίας σε όλα τα περιβάλλοντα. Βασικοί σκοποί της ψηφιακής πολιτειότητας για τον 21ο αιώνα είναι ταυτόχρονα να εκπαιδεύσει, να ενδυναμώσει και να προστατεύσει. Οι Ribble & Bailey ανέλυσαν αυτούς τους τρεις σκοπούς ως σεβασμό (εθιμοτυπία,

πρόσβαση, δίκαιο), εκπαίδευση (επικοινωνία, εγγραμματισμός, εμπόριο) και προστασία (δικαιώματα και υποχρεώσεις, ασφάλεια, υγεία και ευεξία).

Η τεχνολογία γεννά μοναδικά ζητήματα οπότε όλοι οφείλουν να γνωρίζουν για την ψηφιακή πολιτειότητα, ώστε καθένας να είναι ενήμερος για τους κινδύνους και τις παγίδες καθώς και τα πλεονεκτήματα που συνδέονται με την ανάληψη του ρόλου του ψηφιακού πολίτη σε μια διεθνή κοινότητα. Οι ρίζες της πολιτειότητας μπορεί να προέρχονται από παρόμοια θεμελιώδη περιβάλλοντα τόσο σε επιγραμμικά όσο και σε μη επιγραμμικά περιβάλλοντα, η ψηφιακή ιδιότητα του πολίτη δημιουργεί μια σειρά ειδικών περιπτώσεων που πρέπει να θεωρηθούν ότι προκαλούν κατάλληλες και υπεύθυνες ενέργειες σε ηλεκτρονικές ρυθμίσεις. Διεξάγεται έτσι το συμπέρασμα ότι η ψηφιακή πολιτειότητα ορίζεται ως η ηθική, δεοντολογική και υπεύθυνη χρήση της τεχνολογίας για να διασφαλιστεί η ασφάλεια ενός ατόμου και άλλων όταν συνεργάζεται σε μια όλο και περισσότερο ψηφιακή, δικτυωμένη και παγκόσμια κοινωνία.

Ο διαχωρισμός σε εννέα τομείς συμπεριφοράς στους οποίους πρέπει να στηρίζεται η πολιτειότητα, από τους Ribble&Bailey, διαμορφώθηκε ως εξής: πρόσβαση, εμπόριο, επικοινωνία, εγγραμματισμός, εθιμοτυπία, νομοθεσία και δικαιώματα. Η συσχέτιση αυτών των στοιχείων έχει να κάνει με τη χρήση (use), την κακή χρήση (misuse) και την κατάχρηση (abuse) της τεχνολογίας, ορίζοντας έτσι την ψηφιακή πολιτειότητα, μέσω ενός διευρυμένου οπτικού πεδίου, παρέχοντας μια προσέγγιση για την περαιτέρω κατανόηση της έννοιας της. Ο διαχωρισμός στα εννέα στοιχεία διαμορφώνεται σύμφωνα με Ribble, ως:

1. **Ψηφιακή Πρόσβαση (Digital Access):** Ολοκληρωτική ηλεκτρονική συμμετοχή
  - Πρόσβαση σε ψηφιακά εργαλεία, όπως φορητούς υπολογιστές, κάμερες, διαδίκτυο.
  - Αναγνωρίζοντας τις ατομικές ανάγκες και τα εμπόδια στη συμμετοχή, συμπεριλαμβανομένων των ειδικών αναγκών.
2. **Ψηφιακό εμπόριο (Digital Commerce):** Ηλεκτρονική αγοροπωλησία προϊόντων
  - Αγορά και πώληση προϊόντων σε ιστότοπους δημοπρασιών και / ή ηλεκτρονικά καταστήματα.
  - Χρήση ηλεκτρονικών κουπονιών.
  - Αγορά και λήψη αγαθών, διαμέσου ιστότοπων όπως το iTunes.
3. **Ψηφιακές Επικοινωνίες (Digital Communication):** Διαδικτυακή συνομιλία για ανταλλαγή πληροφοριών
  - Email, blogs, κοινωνικοποίηση μέσω του Facebook και του Twitter, άμεση αποστολή μηνυμάτων / γραπτών μηνυμάτων.
  - Διαμόρφωση και διαχείριση μιας ταυτότητας στο διαδίκτυο - ψηφιακό αποτύπωμα.
  - Κατανόηση της ιδιωτικής ζωής και των δημόσιων ρυθμίσεων και καταστάσεων κατά την επικοινωνία στο διαδίκτυο.
  - Επιπτώσεις των σε απευθείας σύνδεση σχέσεων σε σχέση με πρόσωπο με πρόσωπο.
4. **Ψηφιακός Εγγραμματισμός (Digital Literacy):** Διαδικτυακός τρόπος διδασκαλίας και μάθησης για την τεχνολογία και τη χρήση της.
  - Ικανότητες στην αποτελεσματική εύρεση και αξιολόγηση των πηγών διαδικτύου.
  - Χρήση εργαλείων για τη διαχείριση και φιλτράρισμα μέσω του διαδικτύου, όπως κοινωνικό bookmarking, ρυθμίσεις απορρήτου, spam.
  - Δημιουργία συνδέσεων μεταξύ ψηφιακών εργαλείων για τη βελτίωση της μάθησης.
5. **Ψηφιακή Δεοντολογία/Εθιμοτυπία (Digital Etiquette):** Μέθοδοι συμπεριφοράς του ατόμου σε ψηφιακό περιβάλλον «διδάσκοντας με και μαθαίνοντας για τη χρήση της τεχνολογίας».
  - Χρήση της τεχνολογίας για να αντανakλά τις ορθότερες συμπεριφορές και κώδικες

δεοντολογίας.

- Χρήση της τεχνολογίας όταν είναι αναγκαία.
- Σεβασμός της ιδιωτικότητας και των δικαιωμάτων των άλλων.

6. **Ψηφιακό Δίκαιο (Digital Law):** υποχρεώσεις και νομικά κωλύματα που αφορούν τη διακίνηση και χρήση των ψηφιακών πληροφοριών

- Δημιουργία πρωτότυπων έργων που είναι απαλλαγμένα από λογοκλοπή
- Σεβασμός στα ψηφιακά δεδομένα και πληροφορίες άλλων, συμπεριλαμβανομένων των πνευματικών δικαιωμάτων και των δημιουργικών κοινών.
- Δεν υπάρχουν σκόπιμες κακόβουλες πράξεις, όπως η πειρατεία ηλεκτρονικών υπολογιστών, η ανάπτυξη ιών, η κλοπή ταυτότητας.
- Εκφοβισμός.

7. **Ψηφιακή Ασφάλεια (Digital Security):** Ηλεκτρονικές αμυντικές πράξεις για την προστασία των εκπαιδευόμενων, του προσωπικού και των οργανισμών

- Υπακούοντας αποδεκτές Πολιτικές Χρήσης.
- Χρήση της τεχνολογίας με υπευθυνότητα.
- Αναφορά και καταγραφή περιστατικών για να διασφαλιστεί ότι η ασφάλεια και η προστασία θα διατηρηθούν για όλους.

8. **Ψηφιακή υγεία και ευεξία (Digital Health&Wellness):** Φυσική και ψυχολογική ευημερία σε έναν ψηφιακό κόσμο

- Ορθή κατανομή του χρόνου που αφιερώνεται στο διαδίκτυο με το χρόνο που αφιερώνεται εκτός διαδικτύου.
- Αναγνώριση τραυματισμών λόγω καταπόνησης που σχετίζονται με υπερβολική χρήση συμπεριλαμβανομένης της καταπόνησης των ματιών.

9. **Ψηφιακά Δικαιώματα και Υποχρεώσεις (DigitalRights&Responsibilities):** Ελευθερίες που συνδέονται με όσους βρίσκονται σε ψηφιακό κόσμο

- Διατηρώντας τις συσκευές και τις ταυτότητες σας online ασφαλείς με ιδιωτικούς κωδικούς πρόσβασης.
- Προστασία της προσωπικής ασφάλειας με τη διαχείριση των προσωπικών πληροφοριών που δημοσιεύονται στο διαδίκτυο.

ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑ

Σκοπός αυτής της εργασίας είναι η μελέτη της συμπεριφοράς του σύγχρονου πολίτη. Η

ψηφιακή πολιτική ενημέρωση αυξάνεται όσο αυξάνεται η αυτοπεποίθηση σε δεξιότητες ΤΠΕ σχετικά με τη διαχείριση πληροφορίας, την επικοινωνία και την χρήση του διαδικτύου για εμπορικούς/επαγγελματικούς σκοπούς. Με άλλα λόγια, όταν χρησιμοποιείται το διαδίκτυο για επικοινωνία γενικά και για διαχείριση πληροφορίας, τότε αυξάνεται η αξιοποίησή του και σε θέματα που σχετίζονται με πολιτική ενημέρωση.

Η πολιτειότητα είναι ένα μέτρο της κατάστασης μέσα σε μια κοινότητα. Ένας πολίτης μπορεί να συμμετέχει στα κοινά, σε ορισμένες διαδικασίες και αποφάσεις. Η συμμετοχή του πολίτη στα κοινά άλλοτε είναι ένα δικαίωμα και άλλοτε ευθύνη. Μέσα από την έρευνα αναδεικνύεται ο σημαντικός ρόλος των Τεχνολογιών της Πληροφορίας και της Επικοινωνίας στη συμμετοχή των πολιτών σε διάφορες δράσεις συνεργασίας καθώς και πρωτοβουλιών για την επίλυση κοινωνικών, πολιτικών και άλλων ζητημάτων αναδεικνύοντας τους παράγοντες της ψηφιακής πολιτικής δράσης, συμμετοχής και ενημέρωσης των πολιτών.

Συμπερασματικά λοιπόν ο πολίτης που έχει δεξιότητες επικοινωνίας μέσω των νέων τεχνολογιών, βρίσκει αξιοποιήσιμα τα ψηφιακά εργαλεία και στον τομέα της πολιτικής δράσης μέσω του διαδικτύου. Η ψηφιακή πολιτειότητα δεν αποτελεί εντέλει ζήτημα δεξιοτήτων. Εάν κάποιος θέλει να δρα ως ενεργός πολίτης θα χρησιμοποιήσει κάθε διαθέσιμο μέσο, και στην προκειμένη το διαδίκτυο προκειμένου να συμμετέχει στην πολιτική, οικοδομώντας τη σύγχρονη έκφραση της πολιτειότητας. Τέλος παρατηρείται ότι ο σεβασμός της ιδιωτικής ζωής και της προσωπικότητας του άλλου στο διαδίκτυο σχετίζεται με την αυτοπεποίθηση στη διαχείριση πληροφορίας, συνεπώς μιλάμε για ψηφιακή παιδεία, δηλαδή την ικανότητα εύρεσης, αξιολόγησης, αξιοποίησης, κατανομής και δημιουργίας περιεχομένου καθώς και ικανότητας στη σκέψη.

Πηγές:

- <https://dspace.uowm.gr/xmlui/bitstream/handle/123456789/1816/VARVARA%20BE LER1.pdf?sequence=1&isAllowed=y>
- 38 (ekt.gr)